

БЧИГРИНЕЦЬ

087.1

У-58



ПІВЕНЬ

ХВАЛЬКО

**ДЕРЖАВНЕ
ВИДАВНИЦТВО
УКРАЇНИ**

*малюнки
Г.в. Чадалки*

„Кури, кури та курчата!
 Ключите просо і пшоно!
 Тут зернятко не одно.
 Вже з шуліки
 й гороб'ята
 Насміялися давно.
 Курожер бо той шуліка
 Через кулю чоловіка
 Став зовсім тепер каліка
 Не лякайтесь хижака!“

— Дзвінко півень кукуріка
 І увесь свій рід склика.
 І курчата тут і кури
 Всі летять до крикуна,
 До величної фігури
 Там, над купою зерна.
 Хвіст розкішний і борідка
 Гребінець — червона мітка
 От красун! А голосок!
 Чули в ранішній часок?



2

270826 4-58



200826 4-58

Він і клюне й погляда,
Чи не жде яка біда
Всю компанію двірську
Щоб тоді — „кукуріку“!

Кури ж знай собі клюють
І курчаточкам дають:
„Їжте, діточки малі,
Ці зернятка на землі!“

Ті жовтенькі і собі
Пискотять, клюють в юрбі,
Бо щоденний свій обід
Любить курячий весь рід.
Краще іграшок для них
Купа зерен просяних.



„Ко-ко-ко“ та „ко-ко-ко!“
А кошлатий той Бровко
Згорда гляне й позіхне:
„Не обходить то мене“!
Він обідає в свій час,
Не пшоно його припас.
Так мина за миттю мить,
Раптом буря ось шумить.
То ж то буря не проста,
То шуліка наліта!



Він піднявся гей високо.
Він розкрив широко око,
Мов клекоче: „Кру-лю-лю!
Хіть мене знов охопила,
Знов мої зміцніли крила,
Все поїм я, що люблю!“

Дужим махом,
Паном-птахом
На малих пташок летить
Вкоротить малого віку. —
„Кукуріку. Кукуріку“.
Півень зляканий кричить.

Півень кинувся до тину,
Притулив до тину спину
І борідкою трясє.
Знать змагання тут нерівне!
Кури врозтіч. Півне, півне!
Що поробиш? Марне все!



Та одна відважна мати
Не дала себе злякати—
Закрива курча своє,
А про себе й не гадає.
А шуліка нападає,
Ось з гори на неї б'є.

Півне, ти хвалько горлатий!
Зодягай шолом і лати,
Як боєць на герць іди!
Ти ж підвів їх, ти прикликав,
Переможно кукурікав,
Так рятуй же від біди!



Мимо сіл, мимо хат
Йшов червоний салдат,
Простував у свою
 батьківщину.

І рушницю він мав,
І в шляху не дрімав,
Все ішов він, не знаючи
 спину.

Де путь війська була,
Скрізь там слава гула,
Там гриміли про славу
 гармати,

А тепер — тихо йде,
До домівки, де жде
Сина славного рідная
 мати.

Порівнявся з двором,
Де шулічин погром.
І побачив зненацька шуліку,
Вмить з рушниці пальнув.
Не черкнув, не різнув, —
В серце влучив пташину ту дику.



В серце куля одна —
І лежить вже вона,
І вже в небо вона не знесеться,
А курчатко живе,
І життя знов пливе.
А той півень і досі трясеться.

27 08 26



Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УРСР
№ 1291913

ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ КОМІТЕТ
НАРКОМОСВІТИ УСРР ДО ВЖИТКУ В ДОШКІЛЬНИХ
УСТАНОВАХ СОЦВІХУ ДОЗВОЛИВ

Ціна 25 коп. (Р)



УКРГОЛОВАТ №3222 1927.
ЗАМ. 754. ТИР 10000

[89179-93]

ПЕРЦІА ДРУКАРНЯ
ДЕРЖАВНОГО ВИДАВНИЦТВА УКРАЇНИ
ІМЕНІ Г. І. ПЕТРОВСЬКОГО